

ринкових умовах. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2012. Вип. 22.7. С. 175-180. 3. Чаюн І. Ю., Бондар І. Ю. Управління матеріало-технічним забезпеченням підприємства: Навчальний посібник. Київ : Київ. нац. торг.- екон. ун-т. 2002. 111 с. 4. Бухгалтерський фінансовий облік : підручник для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів / [Ф. Ф. Бутинець та ін.]. Житомир : ПП «Рута», 2009. 912 с. 5. Лень В. С., Гливенко В. В. Бухгалтерський облік в Україні: основи та практика: начальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2006. 556 с. 6. Гужавіна І. В., Кримська В. В. Проблемні аспекти обліку запасів на підприємстві. *Збірник наукових праць Донецького державного університету управління*. 2013. № 272. С. 86-91.

УДК 658

А. Є. Лоха, здобувачка вищої освіти

Науковий керівник: **К. В. Гнедіна**, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку, оподаткування та аудиту

Національний університет "Чернігівська політехніка", м. Чернігів, Україна

ЖИТТЄСТІЙКІСТЬ ЯК ВАЖЛИВА ГНУЧКА НАВИЧКА В ПРОЦЕСІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Ключові слова: *життєстійкість, soft skills, гнучкі навички, м'які навички, управлінські рішення.*

У сучасному світі людині, яка прагне посідати керівні посади, бути ефективним управлінцем вкрай необхідно володіти не тільки професійними навичками, а і слід звертати увагу на розвиток так званих «soft skills» (м'яких або гнучких навичок). До таких навичок належать:

- комунікаційні навички;
- тайм-менеджмент;
- емоціональний інтелект (EQ);
- навички співпраці;
- лідерські навички;
- життєстійкість та інші.

Життєстійкість являє собою систему переконань, що сформувалися в людини, про самого себе, про навколишній світ і взаємини з ним [1]. Система переконань утворює особливий профіль стійкої особистості, що містить у собі три компоненти: 1) відданість (залученість); 2) контроль; 3) виклик (прийняття ризику, готовність ризикувати) [1]. На сьогодні управлінські рішення часто приймаються в умовах невизначеності, високих ризиків, динамічних змін бізнес-середовища. Вони вимагають швидкого реагування на зміни та стійкості управлінського персоналу до стресових ситуацій. Така навичка як життєстійкість набуває особливої актуальності в умовах VUCA-світу.

Прийняття управлінських рішень - це визначальний процес управлінської діяльності, який формує напрями діяльності організації та її окремих працівників [2]. Робота з прийняття управлінських рішень вимагає від персоналу високого рівня компетентності, значних затрат часу, енергії, наявності певного досвіду, водночас вона передбачає високий рівень життєстійкості [2]. Існує 3 основні моделі прийняття управлінських рішень: класична, поведінкова та ірраціональна (таблиця 1) [2].

Таблиця 1

Основні моделі прийняття управлінських рішень [2]

Моделі прийняття управлінських рішень	Сфери застосування	Основні характеристики	Ключові поняття
Класична модель	Прийняття формалізованих рішень в умовах визначеності	Суб'єкт прийняття рішення має: – повну вихідну інформацію для прийняття управлінського рішення; – повну інформацію про всі можливі альтернативи, ймовірності їх настання та наслідки; – раціональну систему упорядкування переваг за ступенем їх важливості; – прагнення максимізувати кінцевий результат.	Раціональність

Моделі прийняття управлінських рішень	Сфери застосування	Основні характеристики	Ключові поняття
Поведінкова модель	Прийняття рішень в умовах повної або часткової невизначеності	Суб'єкт прийняття рішення не має: – повної вихідної інформації для прийняття управлінського рішення; – повної інформації про всі можливі альтернативи, ймовірності їх настання та наслідки; – здатності або можливості передбачати наслідки реалізації кожної альтернативи.	Обмежена раціональність або досягнення задоволеності
Ірраціональна модель		Рішення приймається без дослідження альтернатив.	Ірраціональність

Джерело: за даними [2].

Ефективність прийнятих управлінських рішень залежить від низки чинників. По-перше, від рівня кваліфікації, знань, досвіду управлінського персоналу. По-друге, від наявності достатньої кількості інформації, яка виступає базою для прийняття рішень. По-третє, від підходів до генерування рішень на підприємстві. В умовах повної визначеності приймаються раціональні управлінські рішення, але у випадку часткової або повної невизначеності важливою є готовність суб'єкта брати на себе відповідальність за прийняте рішення, здатність передбачати ситуацію, приймати інтуїтивні рішення.

Отже, життєстійкість є важливою навичкою суб'єкта управління в процесі прийняття управлінських рішень. Вона стає дедалі більш затребуваною в умовах нестабільності, невизначеності, складності, переходу до дистанційної роботи, стресових ситуацій. Саме тому роботодавці звертають особливу увагу саме на цю навичку. Навичка життєстійкості дозволяє приймати рішення більш виважено, розглядати проблеми підприємства у позитивному ключі та бачити в них резерви для покращення, взаємодіяти та співпрацювати з колегами, що, сприятиме зростанню ефективності управління загалом.

Список використаних джерел: 1. Сергієнко С. Життєстійкість як один із ресурсів особистості. URL: <https://cutt.ly/UTwJC78>. 2. Орлів М. С. Підготовка і прийняття управлінських рішень: навчально-методичні матеріали / упоряд. Г.І. Бондаренко. Київ : НАДУ, 2013. 40 с. URL: http://academy.gov.ua/NMKD/library_nadu/Navch_Posybniky/52a015a3-5ad9-4fd6-8bf0-036e5711013d.pdf.

УДК 657

І. Ю. Мельничук, здобувачка вищої освіти, напряму підготовки 071 «Облік і оподаткування»

Науковий керівник: **М. Ю. Чік**, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри обліку, контролю, аналізу та оподаткування

Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів, Україна

ОБЛІК ДОВГОСТРОКОВИХ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Ключові слова: облік, фінансові інвестиції, довгострокові фінансові інвестиції.

У ринковій економіці фінансові інвестиції є основою розвитку будь-якого підприємства. Від ефективного управління інвестиціями залежить розквіт чи занепад суб'єкта господарювання, досягнення ним високого конкурентного становища на ринку. Довгострокові фінансові інвестиції можуть здійснюватися як вкладення підприємства з метою одержання прибутку, здобуття контролю над іншими підприємствами, одержання доступу на певний сегмент ринку, створення інтегрованих корпоративних структур, диверсифікації діяльності тощо. Підвищення якості управління довгостроковими фінансовими інвестиціями та прийняття ефективних управлінських рішень окреслюється необхідністю інформації, у якій домінує інформація, сформована у системі бухгалтерського обліку. Тому особливого значення набувають питання ефективної методики й організації їх обліку.

Питання, що стосуються обліку довгострокових інвестицій, висвітлено в дослідженнях таких українських учених: Ф. Бутинець, П. Куцик, Я. Крупка, С. Голов, М. Пушкар, В. Озеран, В. Онищенко, В. Орлова, Я. Шелест, Л. Сук, М. Чік та інших. Однак немає єдиного підходу до вирішення цієї проблеми, що свідчить про актуальність цього дослідження на сучасному етапі [1].